

За България!

Родихъ се въвъ неволи, въвъ тежки дни,
Въвъ дни на мъки, покрусени мечти,
Живѣхъ въ страдания,
Но тѣ отъ мене робъ не направиха
И борческия духъ въ гърди ми не сломиха,
Да работя съсъ жаръ въ борбата
ЗА БЪЛГАРИЯ!

Годинитѣ страдални вечъ минаха
И катъ сънь въ забвенье отлетѣха
Възпоменания.
Днесъ ново слънце грѣ надъ земитѣ
И цѣлъ единъ народъ работи
ЗА БЪЛГАРИЯ!

Ний виждаме златиститѣ полета
И горди върхове съсъ кичести дървета
Въ лъчезария.
Отъ Дунавъ — на югъ до Бѣлото море
Отъ Добруджа до Шаръ намъ клетва ни зове:
Да работимъ съ всички сили
ЗА БЪЛГАРИЯ!



Земята ни съсъ кръвъ е оросена
Въ борба е волята ни закалена
И въ страдания.
И съ тази воля въ безкрайнитѣ борби,
Летѣхме все напредъ съ пѣсни и тръби
И мрѣхме съ тази мисль само:
ЗА БЪЛГАРИЯ!

Днесъ грѣятъ слънчеви лъчи далече,
Родината ни е щастлива вече,
И татко, стария
Поглади ми чело съ трепетна ръка
Кога умираше. И тѣзъ слова каза:
„Живота си недей да жалишъ
ЗА БЪЛГАРИЯ!

Ето моя земенъ пѣтъ се свърши. Край
На мъки и борби. И никой нѣма да узнай
Мойтѣ терзания.
Азъ вече си отивамъ, синко, но съ радостъ,
Че виждамъ въ тебе възродена младостъ,
Която ще твори благата
ЗА БЪЛГАРИЯ!

Подпоручикъ ХРИСТО ПЕНЕВЪ

